

Andrzej Edward Godek

Streszczenie pracy doktorskiej pt. „Ksiądz profesor dr hab. Hieronim Feicht CM (1894-1967). Biografia” napisanej pod kierunkiem ks. prof. zw. dr. hab. Józefa Wolczańskiego

Praca poświęcona została omówieniu życia, działalności naukowej, kompozytorskiej oraz duszpasterskiej ks. prof. Hieronima Feichta CM. Podstawę źródłową przygotowanej rozprawy stanowi przede wszystkim obszerna korespondencja obejmująca kilkaset listów, wspomnienia duchownego oraz liczne dokumenty przechowywane w polskich i zagranicznych bibliotekach i archiwach.

Dysertacja podzielona została na pięć rozdziałów. Pierwszy z nich poświęcony został środowisku rodzinnemu przyszłego muzykologa, a także jego wczesna edukacja w rodzinnym Mogilnie oraz w Małym Seminarium Zgromadzenia Księża Misjonarzy aż do zdania matury. Ostatni podrozdział poświęcony jest jego wstąpieniu do seminarium misjonarskiego i otrzymanej tam formacji duchowej i intelektualnej.

Drugi rozdział poświęcony został pierwszym latom kapłaństwa oraz studiom specjalistycznym. Po uzyskaniu święceń kapłańskich w 1917 r. i ukończeniu formacji seminaryjnej w Instytucie Teologicznym Księża Misjonarzy w 1918 r. ks. Feicht skierowany został na Kleparz do kościoła pw. św. Wincentego, skąd następnie przeniesiono go do kościoła pw. NMP z Lourdes w charakterze nauczyciela w Małym Seminarium. W marcu 1919 r. ks. Feicht objął funkcję wikariusza kościoła pw. św. Krzyża w Warszawie. Od 1 lipca 1919 r. duchowny przeniesiony został do Lwowa, gdzie powierzono mu funkcję prefekta Małego Seminarium Arcybiskupiego. W 1919 r. ks. Feicht rozpoczął czteroletnią edukację we lwowskim Konserwatorium Polskiego Towarzystwa Muzycznego. Kształcił się tam w zakresie gry na organach, kompozycji i kontrapunktu u prof. Mieczysława Sołtysa, zaś w zakresie historii muzyki u dr Bronisławy Wójcik. W 1920 r. duchowny został studentem muzykologii u prof. Adolfa Chybińskiego na Uniwersytecie Jana Kazimierza we Lwowie, kontynuując jednocześnie edukację u prof. Sołtysa. Doktorat z filozofii ze specjalizacją w zakresie muzykologii na podstawie dysertacji o twórczości muzycznej Bartłomieja Pękiela ks. Feicht otrzymał 7 III 1925 r. Wówczas też zatrudniony został w Zakładzie Muzykologii tegoż Uniwersytetu. Już jednak w 1926 r. skierowany został do Wilna, gdzie objął funkcję dyrektora Małego Seminarium. W roku akademickim 1927/28 kształcił się na Katolickim Uniwersytecie we Fryburgu Szwajcarskim pod kierunkiem wybitnego znawcy chorału gregoriańskiego, prof. Petera Wagnera.

Ag.

W rozdziale III omówiona została działalność dydaktyczno-naukowa ks. Feichta do 1945 r. W 1928 r. został zaangażowany jako wykładowca w Konserwatorium Towarzystwa Muzycznego w Krakowie. Jednocześnie pełnił funkcję dyrektora Gimnazjum Zgromadzenia Księża Misjonarzy w Krakowie. W 1930 r. zatrudniony został w nowoutworzonym Państwowym Konserwatorium Muzycznym w Warszawie pod kierownictwem Karola Szymanowskiego. Wobec licznych konfliktów wśród pracowników uczelni, gdy Szymanowski w 1932 r. podał się do dymisji, to samo uczynił ks. Feicht. Wówczas przełożeni skierowali go do pracy duszpasterskiej w Bydgoszczy, gdzie pełnił funkcję administratora parafii pw. św. Wincentego a Paulo. We wrześniu 1934 r. powierzono mu obowiązki dyrektora Bursy im. Abrahamowiczów we Lwowie, jednak dalsze załamanie zdrowotne przyczyniło się do rezygnacji z funkcji po 3 miesiącach oraz wyjazdu na Olczę do Zakopanego w celu rekonwalescencji. Kilka miesięcy w 1935 r. spędził również w nowo odzyskanej wówczas placówce w Łyskowie. Od 1936 r. wykładał w Instytucie Teologicznym Księża Misjonarzy, a okres II wojny światowej spędził na Olczy w Zakopanem pomagając w duszpasterstwie oraz komponując.

Rozdział IV poświęcony został powojennej działalności dydaktyczno-naukowej ks. Feichta. W 1946 r. powierzono mu obowiązki kierownika Zakładu Muzykologii na Uniwersytecie Wrocławskim. W tym samym roku uzyskał na Uniwersytecie Poznańskim habilitację na podstawie pracy o rondach Fryderyka Chopina. W 1948 r. mianowany został rektorem nowoutworzonej Wyższej Szkoły Muzycznej we Wrocławiu. W 1952 r. przeniósł się na stałe do Warszawy, gdzie wykładał na Uniwersytecie Warszawskim. Tam też w 1954 r. uzyskał tytuł profesora nadzwyczajnego, a w 1961 r. zwyczajnego. W latach 1952-1954 dojeżdżał z wykładami na Uniwersytet Poznański, a w 1956 r. powierzono mu organizację oraz kierownictwo Katedry Muzykologii Kościelnej na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. W 1964 r. ks. Feicht przeszedł na emeryturę, jednak do śmierci w 1967 r. prowadził seminarium, promował prace i prowadził badania naukowe.

Ostatni rozdział poświęcony jest spuściźnie ks. prof. Hieronima Feichta. Wyróżnić w niej można dwa główne nurty: naukowy oraz kompozytorski. Przygotowana dysertacja zawiera uzupełnioną bibliografię prac naukowych i kompozycji duchownego, a także aneksy poświadczające recepcję jego twórczości muzycznej w środowisku Zgromadzenia Księża Misjonarzy.

Andrzej Gołech

Andrzej Edward Godek

The summary of the PhD thesis *Ksiądz profesor dr hab. Hieronim Feicht CM (1894-1967). Biografia* prepared under the supervision of Rev. prof. Józef Wołczański

The dissertation is dedicated to life, scholar activity, musical composition and the church ministry of Rev. prof. Hieronim Feicht CM. The thesis is mostly based on Feicht's letters, memoir and sources held in Polish and foreign libraries and archives.

The dissertation has been divided to 5 chapters. First of them deals with the matter of Feicht's family history and environment, his early education in Mogilno and in Petit Seminaire in Kraków led by the Congregation of the Mission. The last subsection concerns his spiritual and intellectual formation in the seminary.

Second chapter focuses on Feicht's early years of church ministry as well as his academic studies. After holy orders in 1917 and finishing his theological studies in 1918, Feicht was appointed at St Vincent's church in Kraków-Kleparz, from where he was moved to St Mary of Lourdes church in Kraków as the teacher in Petit Seminaire. In 1919 he was appointed as a vicar in St Cross Church in Warszawa. Later he was moved to Lwów, as the prefect of the Petit Seminaire. In the same time he began his musical education in the Musical Conservatory in Lwów, where he attended classes of prof. Mieczysław Sołtys and dr Bronisława Wójcik. In 1920 he became a student of prof. Adolf Chybiński at the University of Jan Kazimierz in Lwów, where he received his PhD in philosophy in 1925 based on the thesis dedicated to the music of Bartłomiej Pękiel. In this very year he was hired at the university, but only for a year. Just in 1926 he was moved to Wilno as the principal of Petit Seminaire. In year 1927/28 he studied Gregorian plainchant at Fribourg in Switzerland under the supervision of prof. Peter Wagner.

The third chapter concerns Feicht's didactical and scholarly activity until 1945. In 1928 he was hired as the teacher in the Conservatory in Kraków and in the same time he was the principal of Gymnasium of the Congregation of the Mission in Kraków. In 1930 he was hired as the professor in the new National Conservatory of Music in Warszawa led by Karol Szymanowski. Due to many conflicts tearing apart the Conservatory, in 1932 Szymanowski decided to resign, and so did Feicht. As the result he was moved to Bydgoszcz, where he became the parish priest until 1934. In this year he was appointed the principal of the Abrachamowicz's school boarding house in Lwów, where he remained only for 3 months. Due to health issues he moved to Zakopane-Olcza and to Łysków. From 1936 he was a

Sh.

professor at the Theological Institute of the Congregation of the Mission in Kraków. The years of the second world war Feicht spent in Zakopane-Oleza.

Fourth chapter is dedicated to Feicht's after war activity. In 1946 he started to work at the University of Wrocław. In the same year he got his habilitation. In 1948 he became the first rector of the Conservatory of music in Wrocław. In 1952 he moved to Warszawa and became a professor at the University. Two years later he was appointed associate professor, and professor in 1961. For two years in 1952-1954 he gave lectures in Poznań and in 1956 he organised studies in the field of church musicology at the Catholic University in Lublin. In 1964 Feicht retired, but until his death in 1967 he worked as the scholar and continued his research.

The last chapter deals with the matter of the scholarly work and musical composition of Feicht. Presented dissertation includes an annex with the bibliography of his works and the pieces of information presenting the reception of his compositions in the Congregation of the Mission.

Andrzej Goddek